

Ce înseamnă să fii mamă

Dintre toate numele pe care le-am avut, cele de soție, mamă și Mimi pentru cei douăzeci de nepoți ai noștri au însemnat cel mai mult. Sunt recunoscătoare pentru că Dumnezeu ne-a binecuvântat pe Dennis și pe mine cu șase suflete pe care să le călăuzim, să le modelăm și să le îndrumăm spre El. Leslie Ludy face același lucru pentru fiecare cititor, călăuzindu-ne spre Cel care este în controlul tuturor lucrurilor, în provocările și încercările de care avem parte în călătoria numită „viața de mamă“.

—BARBARA RAINEY,
soția lui Dennis Rainey, autor, artist
și creatorul *Ever Thine Home*

Mamele nu au nevoie de alte sfaturi complicate. Au în schimb nevoie de înțelepciune curată. Tocmai acest lucru ni-l oferă Leslie Ludy, și chiar mult mai mult, în această carte, *Ce înseamnă să fii mamă*. Învățăturile ei nu sunt rostite de pe o canapea elegantă, într-un studio cu design profesionist. Ele sunt născute dintr-o inimă care știe ce înseamnă laptele înăcrit răsturnat pe bancheta din spate a mașinii și sosul de spaghete de pe covor. Pe scurt, ea este o femeie pe care sunt dispusă s-o ascult! Leslie Ludy are calitatea de a reuși să aducă **bucuria și frumusețea** în practica celei mai haotice cariere din lume – cariera de mamă.

HANNAH KEELEY,
moderator TV, în cadrul emisiunii *Hannah, Help Me*.
Fondator al *Mom Mastery University*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LUDY, LESLIE

Ce înseamnă să fii mamă / Leslie Ludy. - Oradea: Scriptum, 2015

ISBN 978-606-8712-15-4

159.922.8

3-055.52-055.2

Te înseamnă să fii mamă

REFLECTAREA **BUCURIEI** ȘI A **FRUMUSEȚII**
— ÎN VIAȚA DE FAMILIE —

Leslie Ludy

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title
Set-Apart Motherhood
by Leslie Ludy
© 2014, by Leslie Ludy
Romanian edition © 2015 by Scriptum Publishing House
with permission of NavPress. All rights reserved.
Represented by Tyndale House Publishers, Inc.
ISBN 978-1-61291-676-7

Ediția în limba română, publicată sub titlul
Ce înseamnă să fii mamă
de Leslie Ludy

© 2015 Editura Scriptum®
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor
Tel./Fax/Robot: 0359-412.765, Tel./Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice folosite sunt preluate din traducerea D. Cornilescu.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-8712-15-4

Tiparul executat în UE.

CUPRINS

PARTEA ÎNTÂI

O perspectivă asupra rolului de mamă

Viziunea cerească pentru chemarea sfântă de a fi mamă 7

CAPITOLUL UNU

Chemarea sfântă de a fi mamă

Cum să ne însușim perspectiva lui Dumnezeu asupra creșterii copiilor..... 9

CAPITOLUL DOI

Bucuria de a fi mamă

Cum să privim maternitatea prin prisma cerului..... 19

PARTEA A DOUA

Ce înseamnă să fii mamă – aspecte practice

Motivații și sugestii care să ne ajute să trăim fiecare zi în pace 29

CAPITOLUL TREI

Dincolo de epuizare

Cum să găsești pacea și să eviți haosul..... 31

CAPITOLUL PATRU

Construirea unui loc sfânt

Cum să îți transformi căminul într-o oază de pace 45

CAPITOLUL CINCI

Stabilirea unei rutine sănătoase

Cum să protejezi ceea ce este cu adevărat important 59

CAPITOLUL ȘASE

Îngrijirea sufletului

Cum să le împărtășești Evanghelia copiilor tăi 73

CAPITOLUL ȘAPTE

Să savurăm momentele prețioase

Cum să zidești o relație plină de semnificație cu copiii tăi 83

PARTEA A TREIA

Creșterea copiilor cu vitalitate și demnitate

Adevăr și încurajare pentru provocările zilnice ale vieții de mamă 93

CAPITOLUL OPT

Viața de rugăciune a unei mame

Cum să îți crești copiii îmbrăcată cu armura cerească..... 95

CAPITOLUL NOUĂ

Nu te teme să fii mamă

Cum să îți încredințezi copiii în mâna Creatorului..... 105

CAPITOLUL ZECE

Antrenarea rezistenței la tensiune

Cum să îi lași pe copiii tăi să se întărească 117

CAPITOLUL UNSPREZECE

Creșterea unor mici eroi

Cum să îți educi copiii pentru un comportament respectuos 125

Gânduri de final 137

Note..... 139

PARTEA ÎNTÂI

O PERSPECTIVĂ ASUPRA ROLULUI DE MAMĂ

Viziunea cerească pentru chemarea sfântă de a fi mamă

CHEMAREA SFÂNTĂ DE A FI MAMĂ

*Cum să ne însușim perspectiva lui Dumnezeu
asupra creșterii copiilor*

*Se îmbracă în tărie și slavă;
și râde de ziua de mâine.*

PROVERBE 31:25

Sunt mamă *pe bune*. Zilele mele sunt îngrămădite cu momente cât se poate de autentice, cel mai adesea lipsite de strălucire sau de romantism. Cum ar fi deunăzi, când cea mai mică fetiță a noastră a vomat pe scaunul ei din mașină, imediat ce s-a încheiat slujba la biserică. Așadar, chiar în fața bisericii, în timp ce pe lângă noi se perindau bărbați îmbrăcați la patru ace și doamne pe tocuri, eu și soțul meu eram implicați până peste cap în procesul neplăcut și chiar penibil de a curăți toată mizeria și, în același timp ne străduiam să îi ținem în frâu pe copiii noștri ce alergau care încotro pe gazonul din fața bisericii. Eram cu adevărat o priveliște. Am întârziat mai bine de un ceas la masa pe care urma să o luăm în aer liber cu întreaga familie. Copiii noștri se smiorcăiau că le era foame și se plâneau de mirosul din mașină. Și fiecare era puțin încordat, chiar și mami. Dar de îndată ce am ajuns la destinație și am servit masa de prânz sub razele calde ale soarelui, s-a dovedit o zi remarcabilă, în care am

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII MAMĂ

fost împreună ca familie. Dar mai am de dus o oarecare luptă până să ajung la frumusețea de apoi.

Iată ce înseamnă pentru mine să fiu mamă. Mă lupt cu toate provocările de zi cu zi pe care le înfrunt ca mamă ca să descopăr frumusețea incredibilă pe care Dumnezeu a pregătit-o pentru mine. Am învățat să nu mă mai mulțumesc cu puțin și să nu mai accept haosul ca normă și să nu mă resemnez cu atitudinea: „Viața mea ca mamă va fi întotdeauna plină de dezordine și frustrare“? Prin harul lui Dumnezeu, mi-am propus să nu mă mulțumesc cu nimic mai puțin decât cu planul *Lui* pentru mine ca mamă – iar planul Lui este victorios, plin de bucurie și de frumusețe.

Cunosc mame care își dau ochii peste cap când aud că a fi mamă poate fi ceva frumos și refuză să accepte ideea că creșterea copiilor este o slujbă ce poartă în sine multă demnitate. Pufnesc când li se sugerează că mama unor copii mici poate fi o femeie liniștită, îngrijită și odihnită. Chicotesc numai la gândul că o locuință cu copii mici poate fi curată, frumoasă și aranjată.

Crede-mă, înțeleg de unde vin sentimentele acestea. Înțeleg cât de provocator poate fi să ai parte de frumusețe, de ordine și de demnitate în perioada în care copiii sunt sugari. Înainte să avem copii, soțul meu și cu mine eram deja căsătoriți de aproape zece ani. Apoi Dumnezeu, în providența Sa (și cu divinul Său umor) ne-a binecuvântat cu patru copii în patru ani (via două adopții și doi copii biologici). În acei zece ani, am fost amândoi implicați activ în activități publice, astfel că ne-am considerat suficient de pregătiți pentru a face față provocărilor. Însă emoțiile datorate susținerii unor prelegeri în fața unei mari mulțimi, respectarea unor termene-limită pentru finalizarea unei cărți și conducerea unei lucrări de nivel mondial pălesc în comparație cu presiunea de a crește patru copii. Trei dintre copiii noștri au purtat scutece în același timp, iar între cei doi mai mici dintre ei e o diferență de doar șapte luni, datorită unei adopții și a unei sarcini-surpriză care s-au întâmplat aproape simultan. Cu toate că am avut o întreagă rețea de sprijin din partea unor persoane dragi care ne-au ajutat să ne menținem casa în rânduială în acea perioadă, tot au existat multe momente în care scutecele păreau să nu mai facă față situației: un bebeluș scuipa

pe covor, ceilalți făceau o larmă ce-ți asurzea urechile; era haos și o mișcare continuă... nu departe de scena din *Cum a furat Grinch Crăciunul*, când familia Who din Whoville urlă toți deodată:

— Gălăgie! Gălăgie! Gălăgie!

Acum copiii noștri sunt ceva mai mari (opt, șase, cinci și patru ani în momentul în care scriu această carte), lucrurile sunt ceva mai puțin haotice în casa noastră și am trecut de perioada cu scutecele, lucru pentru care sunt recunoscătoare. Însă nivelul de zgomot din casa noastră a rămas același, la fel și problemele continue create de creșterea a patru copii de vârste atât de apropiate. Zilele mele nu sunt atât de armonioase ca ale copiilor din Pottery Barn Kids, ci presărate cu scenarii gălăgioase, murdare și adesea destul de exasperante.

Să îți dau un exemplu: săptămâna trecută am reușit să vărs jumătate dintr-o sticlă de lapte în mașină. Nu-mi aduc aminte exact cum a fost posibil să se întâmple una ca asta, dar presupun că are legătură cu faptul că îmi ajutam copiii să coboare și descărcam și cumpărăturile în același timp. Ca de obicei, încercam să fac mai mult decât este posibil, omeneste vorbind, și simultan mediam o ceartă între cei doi copii ai mei mai mici, încercând să o conving pe fetița mea de șase ani să nu-și mai decoreze fusta albă cu bucăți de cretă roz pe care o descoperise pe drum spre casă. În consecință, am vărsat o cantitate importantă de lapte pe tot covorul din mașină. Fapt care s-a soldat cu un miros persistent de lapte acru în autovehiculul nostru și multe comentarii, și lamentații din cauza mirosului care persista în mașină. Ceea ce a condus la decizia de a-mi lua toți copiii într-o dimineață și de a conduce treizeci de minute până la singura spălătorie de mașini pe care o știu care spală și covoarele din interiorul mașinii cu șampon.

Am debarcat patru copii puși pe șotii în parcare spălătoriei de mașini, am îndepărtat toate scaunele copiilor din mașină și am adunat toate jucăriile, cărțile și toate diversele obiecte pe care le-am găsit prin mașină într-un sac, pentru ca cei de acolo să o poată curăța cum se cuvine și să spele și covoarele. Mi-am luat copiii, scaunele de mașină și sacul până în spațiul de așteptare și m-am pregătit să plătesc pentru spălătul mașinii, asigurându-mă că le spun că doream să îmi spele covoarele cu șampon.

Băiatul de la recepție, probabil un student adormit, m-a informat

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII MAMĂ

în ziua respectivă nu se mai curăță mșinile decât în exterior, nu și în interior, așa că puteam beneficia doar de un spălat obișnuit de mașină și aspirat în interior. Nu sunt sigură de ce au ales să nu mai spele covoarele de mașină cu șampon din momentul în care am ajuns eu acolo, dar am fost sigură că au luat decizia aceea intenționat ca să-mi facă mie viața mai grea.

— Am venit până aici doar pentru că voiam să mi se spele covoarele cu șampon, am protestat eu. Chiar nu puteți face nimic să mă ajutați?

— Păi, a spus el pe un ton cât se poate de indiferent, de ce nu vă întoarceți mâine?

Ă... să mă întorc mâine? Scuză-mă, dom'le. Tu chiar nu-mi înțelegi viața. Sunt mama a patru copii mici! E o adevărată aventură să-i adun pe toți și să-mi rezerv o oră întreagă din zi numai ca să îmi spălați covoarele cu șampon. Tu chiar nu pricepi? Nu mă pot întoarce mâine. Mâine trebuie să-l duc pe unul dintre copii la doctor, pe altul la logoped și pe altul la magazin să-i cumpăr o pereche nouă de teniși, pentru că cei de acum au fost atât de innoroiți încât s-au colorat din albastru deschis în maroniu închis. De asemenea, am de împăturit cinci ture de haine spălate, asta dacă vreau să nu-i trimit pe copiii noștri în pijama la școală. Și trebuie să mă întorc la magazin pentru că am uitat să cumpăr prosoape din hârtie. Nu sunt sigură când o să reușesc să fac toate astea. Programul îmi este super-încărcat. Nici nu pot să îți înșir toate lucrurile de pe lista mea cu lucruri-de-făcut! N-am nicio șansă să las totul baltă și să mă întorc mâine ca să îmi spălați covoarele cu șampon, e clar?

Cam acestea erau gândurile mele, și mă bucur că nu le-am rostit cu voce tare. Cum sunt o perfecționistă din fire, îmi place când totul merge ca pe roate. Nu tolerez cu ușurință ineficiența, cum ar fi de pildă aceste plimbări repetate până la spălătoria-auto în doar douăzeci și patru de ore doar pentru a curăța laptele care, că veni vorba, nici nu trebuia să se verse. Dar când ai copii, lucrurile nu merg întotdeauna așa cum le planifici. Toate planurile mele întocmite cu mare grijă au stilul lor de a prinde aripi și de a-și lua zborul pe fereastră. Când se întâmplă așa, viața ca mamă pare stresantă și frustrantă.

Dar de îndată ce am ajuns acasă și copiii au ieșit afară în aerul răcoros de toamnă, am ajuns până la urmă să petrecem o după-amiază frumoasă împreună, adunând amintiri împreună. Cumva, în

următoarele zile, am reușit să curăț și covorul din mașină, am cumpărat și tenișii cei noi, am reușit să împăturesc cea mai mare parte din rufele spălate și (absolut șocant) am reușit să supraviețuim o vreme și fără prosoape de hârtie. Povestea laptelui vărsat a fost curând uitată, iar săptămâna aceea s-a dovedit în cele din urmă frumoasă și plină de pietre minunate de temelie și de amintiri pentru familia noastră, cum ar fi aceea că cel mai mic fiu al nostru a izbutit în cele din urmă să se dea cu bicicleta fără roțile ajutatoare.

Nu este ușor să fii mamă, nu va fi niciodată. Însă am descoperit că o viață de mamă poate fi marcată de frumusețe, bucurie și împlinire de nedescris atunci când privește la Isus Cristos, în loc să se lase copleșită de toate inconvenientele și luptele cu care se confruntă pe drum.

RIDICĂ-TE DEASUPRA MEDIOCRITĂȚII

„Viața de mamă este un haos, mi-a spus cândva o mamă cu patru copii. Am face bine să ne obișnuim cu ideea!”

„Copiii mi-au ruinat orice noțiune de ordine în viața mea. Nici nu-mi mai aduc aminte când a fost ultima oară curățenie în casa mea sau cum e să dormi o noapte întreagă fără întreruperi”, mi s-a plâns o mamă istovită cu trei copii.

Acest mod de a gândi este destul de împământenit în mintea mămicilor din zilele noastre. Și știu din experiență proprie cât de ispititor este să-ți ridici mâinile și să te arunci cu capul înainte în „haosul unei vieți de mamă”.

A fi mamă poate fi tare frustrant și uneori parcă tot efortul depus este zadarnic. A fi mamă îți va influența fiecare aspect al vieții tale. Mamele nu au timpi morți în activitatea lor, nu au vacanțe de la creșterea copiilor. Noi nu ne putem lua o pauză de la chemarea de a fi mame. E o slujbă care ne pretinde să fim de gardă douăzeci și patru de ore pe zi, șapte zile pe săptămână. Timpul personal, atunci când există, este de cele mai multe ori foarte scurt. (În multe dimineți când fac duș, copiii noștri de patru și de cinci ani stau la ușa băii și bat la ușă, strigându-mi să mă grăbesc.) Și e adevărat, mamele

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII MAMĂ

de copii mici pur și simplu nu reușesc să se bucure de curățenia generală din casă, că trebuie să o ia din nou de la capăt. Avem o echipă de ștregări care muncesc din greu să *reseteze* toată munca noastră asiduă din gospodărie. Se joacă cu rufele pe care tocmai le-am împăturat și împrăștie toate mărunțișurile din sertarul unde tocmai am făcut ordine. Scapă sos de spaghete pe covorul proaspăt curățat și desenează cu cariocile pe pereții de curând zugrăviți. Mda, cunosc prea bine toate scenariile acestea.

În momente ca acesta, vocea Disperării îmi șoptește în suflet: *Viața ta este atât de haotică. Mai bine te-ai da bătută și ai renunța la atâtea așteptări. Nu te mai strădui. Întotdeauna va fi așa.*

Apoi i se alătură și vocea Autocompătimirii: *Biata de tine. Nimeni nu înțelege cât de grea îți este viața. E atât de stresant și de dificil să crești patru copii mici. Celorlalți le este atât de ușor, dar tu nu reușești niciodată să-ți iei măcar o pauză!*

Reacția mea la vocile acestea este ceea ce conduce fie la victoria, fie la înfrângerea mea ca mamă. Dacă dau apă la moară acestor minciuni, chiar și numai pentru o clipă, ele vor prinde rădăcini în sufletul meu și vor da lăstari. Curând, întreaga zi îmi va deveni haotică și descurajatoare. Mă simt copleșită și epuizată, iar eforturile mele de a face ordine și pace vor părea de-a dreptul zadarnice. În momentul în care mă resemnez la o atitudine de genul „viața cu copii este un haos”, nu mai am energia de a mă lupta pentru frumusețe, ordine și pace. Mă resemnez la mediocritate.

Dar când Îi cer lui Dumnezeu în rugăciune victoria, El îmi vine în ajutor. Îmi dă puterea să mă împotrivesc ispitei de a-mi ridica mâinile a disperare sau de a începe să-mi plâng de milă. El îmi răscumpără ziua care altfel s-ar fi încheiat în descurajare și o umple de pace și bucurie. El îmi liniștește sentimentele furtunoase. El liniștește copiii noștri neastâmpărați. El mă ajută să le găsesc pantofiorul răătăcit. El îmi dă înțelepciunea de a-mi organiza rutina ca orice plecare de acasă să devină tot mai ușoară și mai lipsită de incidente. Și tot El îmi deschide ochii să văd privilegiul sfânt pe care mi l-a dat – să ajut la dăltuirea, hrănirea și instruirea a patru oameni care vor schimba lumea în viitor.

Intenția lui Dumnezeu este ca mamele să experimenteze

o desfătare și o împlinire uimitoare în creșterea copiilor și în gospodărirea căminului lor. Asta nu înseamnă că nu vor trece și prin momente dure și dificile sau că fiecare zi se va încheia ca un episod din *Căsuța din prerie*. Înseamnă însă că atunci când Dumnezeu este centrul vieții noastre ca mame, putem dobândi frumusețe, ordine, pace, bucurie, onoare și demnitate prin harul Său.

Nu cred că mamele copiilor mici sunt sortite să se lupte permanent cu urme de mâini mânjite cu unt de arahide pe toți pereții și mormane de rufe murdare aruncate peste tot pe dușumea. Nu cred că este destinul unei mame să se îmbrace veșnic în trening și să nu aibă niciodată timp să se aranjeze sau să se îmbrace elegant. Nu cred că mamele trebuie să fie sclavele tiradelor emoționale și ale izbucnirilor temperamentale ale copiilor lor sau să se înece în epuizare și disperare. Cu toate că am alunecat în fiecare din aceste scenarii, și nu doar o dată, cred că Dumnezeu are mult mai mult în plan pentru viața mea ca mamă decât înfrângere și mediocritate.

Proverbe 31 arată cum trebuie să fie o mamă după modelul lui Dumnezeu. Ea este o mamă activă și ocupată. Dar cu toate responsabilitățile pe care le are, ea nu este înnebunită, istovită sau ponosită. „Se îmbracă în putere și demnitate“, „râde de ziua de mâine“ și „veghează asupra căilor familiei sale“ (Proverbe 31:25, 26, NTR). Se îmbracă cu frumusețe și demnitate, se îngrijește de nevoile celor din casa ei, caută materiale de bună calitate și muncește cu hărnicie pentru a crea frumusețe, ordine, pace și siguranță pentru cei pe care-i îngrijește. Biblia afirmă foarte clar că modelul lui Dumnezeu pentru o mamă sfântă conduce la frumusețe, bucurie, demnitate, onoare și putere. Iar acest model poate fi urmat de fiecare dintre noi atunci când Îi supunem Lui fiecare aspect al vieții noastre de mamă.

Dumnezeu dorește să o transforme pe fiecare mamă într-o „mamă veselă în mijlocul copiilor ei“ (Psalmul 113:9), radioasă și sfântă. Ce promisiune extraordinară!

Nu am întâlnit niciodată o mamă care să pretindă că face totul perfect. Și asta este o ușurare, pentru că nici eu nu reușesc această performanță! Trebuie să-mi aduc aminte întotdeauna că a fi o mamă bună nu înseamnă să fiu perfectă. Înseamnă în schimb să devin dependentă de Cel care este perfect. Ori de câte ori mă sprijin cu

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII MAMĂ

totul și deplin pe Isus Cristos, El îmi arată cu credincioșie modelul *Lui* perfect pentru o mamă, în fiecare situație în parte.

În esență, maternitatea nu înseamnă să fii o mamă care să îi impresioneze pe oameni cu talentul ei de părinte, ci să practici cu smerenie Adevărul lui Dumnezeu la fiecare provocare cu care te confrunți. Maternitate înseamnă o mamă care caută cu sârg să devină ceea ce a chemat-o Dumnezeu să fie, înaintând pas cu pas. Slujba noastră nu este să încercăm să devenim supermame sau femei gen Proverbe 31 prin puterile noastre. Slujba noastră este să ne abandonăm în brațele lui Dumnezeu fără rezerve și să ne încredem în El pentru fiecare detaliu al chemării Sale cerești. Indiferent de cât de puțin echipată te simți ca mamă, Dumnezeu are un scop minunat pentru rolul pe care ți l-a încredințat și dorește să fii puternică și pregătită pentru această însărcinare sfântă.

Ține minte: Credincios este Cel care te cheamă, și El este Cel care împlinește (vezi 1 Tesaloniceni 5:24)!

SĂ DEZBATEM

Studiu și discuții de grup

Citește Proverbe 31:10-31. De ce le vine greu multor femei să creadă că această imagine a unei mame evlavioase este posibilă în lumea de azi? Ce face ca împlinirea acestei chemări să fie posibilă?

Citește Filipeni 4:4 și 1 Tesaloniceni 5:16. Cunoști o mamă care își împlinește chemarea cu o bucurie consecventă? Ce ai observat în atitudinea ei și în modul în care interacționează cu copiii ei? Crezi că este posibil ca toate mămicile să aibă o astfel de atitudine? Cum?

Citește Evrei 12:1. Ce presupune să te ridici deasupra mediocrității în viața ta ca mamă? De unde ne putem lua puterea pentru a face asta?

SĂ APROFUNDĂM

Studiu individual și meditație

Citește Proverbe 31:25-27

Meditează: Ți se pare imaginea aceasta nerealistă pentru o mamă? Dacă da, de ce? Oare chiar cred că Dumnezeu dorește să aducă bucurie, frumusețe și demnitate în rolul meu de mamă? Sunt dispusă să urmăresc aceste lucruri și să le deprind?

Citește 1 Tesaloniceni 5:16-18

Meditează: Cum reacționez de obicei la stres în rolul meu ca mamă – sunt mulțumitoare și plină de bucurie sau mă las cuprinsă de disperare și îmi plâng de milă? În ce domenii se impune să adopt o perspectivă cerească față de rolul meu ca mamă?

Citește 1 Tesaloniceni 5:24

Meditează: Ce înseamnă să te încrezi în harul lui Dumnezeu pentru a deveni o mamă după modelul instituit de El, în loc să cauți să atingi „perfecțiunea ca părinte“?

BUCURIA DE A FI MAMĂ

Cum să privim maternitatea prin prisma cerului

*El îi dă celei sterpe o familie,
face din ea o mamă veselă în mijlocul copiilor ei.*

PSALMUL 113:9, NTR

Mare parte din viața mea m-am perfecționat în a face mai multe lucruri deodată. Motto-ul meu este: „De ce să fac un singur lucru dacă pot face trei lucruri deodată?” sau: „De ce să lași pe mai târziu ce poți face chiar acum?” De-a lungul anilor, această abordare m-a ajutat să am o viață mai productivă, cu multe realizări și cu multe obiective bifate.

Numai că productivitatea mea a început să scadă exponențial cu fiecare nou copil pe care Dumnezeu mi l-a dat. Orice mamă de pe planetă îți poate confirma că eficiența și copiii mici pur și simplu nu se împacă. Copiii noștri au strania abilitate de a răvăși în mai puțin de cinci minute o cameră în care eu am avut nevoie de o oră să fac curat. Fiul nostru cel mare „reorganizează” adesea spațiile de depozitare de prin casă, așa, de dragul distracției, punându-mă apoi pe mine în situația de a petrece o sumedenie de timp pentru a înlătura efectele creativității lui. Și adeseori reușesc să fac doar unul singur

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII MAMĂ

din cinci lucruri pe care mi le-am planificat să le fac cu copiii într-o anumită zi, pentru că unul dintre ei începe să plângă, altuia îi vine ideea să își necăjească frații, iar alții doi încep să se certe pe o jucărie, iar eu mă zbat mai toată dimineața să îi potolesc pe fiecare în parte. Băiatul nostru de șase ani este renumit pentru faptul că îi trebuie o jumătate de oră încheiată pentru a mușca de trei ori din felia lui de pâine. Atenția celui mai mic fiu al meu poate fi atât de ușor distrasă, încât poate să dureze și zece minute până să se termine de spălat pe dinți. Și de ce oare, ori de câte ori mă pregătesc din timp să-i îmbrac pe copii pentru un eveniment special, cel puțin doi dintre ei ajung să se stropească pe hainele de ocazie cu cerneală, pastă de dinți sau mâncare?

Chiar dacă m-am străduit din răputeri să devin productivă și eficientă, de când am devenit mamă, mă văd silită să-mi cheltuiesc cea mai mare parte a timpului și a energiei mele pe sarcini care par derizorii și lipsite de strălucire, precum curățarea pastei de dinți uscate de pe o etajeră din baie sau căutarea prin toate ungherele din casă după un animal de pluș neprețuit, dispărut în misiune.

Amy Carmichael, misionară în India la începutul anilor 1900, scria despre faptul că a trebuit să aleagă între a călători, a vorbi, a face „lucruri mari“ pentru Împărăția lui Dumnezeu și a avea grijă de mai mulți copii mici care aveau nevoie de dragoste și călăuzire. În timp ce se lupta cu această decizie, ea și cei care erau implicați alături de ea în lucrare și-au adus aminte de scena când Isus S-a smerit de bunăvoie și a spălat picioarele ucenicilor Săi.

„*A luat un ștergar* – Domnul slavei a făcut asta, scria Amy. Să fie oare treaba unei slugi nevrednice să spună care dintre lucrări este mare și care mică, care este neînsemnată și care merită să fie făcută?... Copiii leagă picioarele mamei, spun tamilii [oameni originari din Sri Lanka (n.tr.)]... Știm că nu putem fi îndeajuns de grijulii cu copiii noștri în anii lor cei mai fragezi. Așa că ne lăsăm picioarele să fie legate de dragostea pentru Acela ale cărui picioare au fost străpunse.“¹

„Copiii leagă picioarele mamelor.“ Afirmatia aceasta descrie viața mea destul de bine. Cu cât Dumnezeu m-a binecuvântat cu mai mulți copii, cu atât mai neproductivă și mai restrictivă a devenit viața mea.

Rolul de mamă mi-a stăvilat pornirea de a face tot mai multe și